

[J. S. Foget.]

valget, hvis der, som sagt, var Tale om Tillægsjord til for smaa Husmandsbrug, men naar man vil lægge Baand paa nedbrændte Ejendomme og paa Dødsboejendomme og sige, at i 14 Dage efter, at det er meddelt, at de skal sælges, maa de ikke sælges til andre end Staten, er det at handikappe de paagældende paa en ganske urimelig Maade. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde i Folketinget, at man ikke tvinger dem til at sælge til Jordlovsudvalget, men man baandlægger altsaa Ejendommen, forbyder dem at sælge i den Tid, Staten har lagt sin klamme Haand paa den.

Ud fra de Begrundelser, jeg her har givet, vil jeg stemme imod Lovforslaget. Det er urigtigt at gennemføre det, jeg finder, det er ansvarsløs Handling over for den Ungdom, som man foregiver at ville hjælpe — man gør lige det modsatte.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de fire første Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann spurgte mig, om Fremgangsmaaden og Betingelserne var de samme efter § 1 med Hensyn til brændte Ejendomme, Ejendomme, der sættes til Tvangsauktion, og Ejendomme, der ønskes solgt fra Dødsboer til Ikke-Arvinger. Ja, Fremgangsmaaden og Retsvirkningen er den samme, men naturligvis er der i Praksis en Forskel mellem Reglerne angaaende Salg fra Dødsboer til andre end Arvinger og det, der gælder i de andre Tilfælde. Ofte vil der nemlig, naar Talen er om Dødsboer, blive solgt til Arvinger, medens det selvfølgelig vil forekomme meget, meget sjældent, at en Ejer, hvis Gaard er brændt, ønsker at sælge den til sin Søn. Jeg vil ikke tro, at det er noget, som indtræffer meget hyppigt, at en Ejer vil sælge til sin Søn i Løbet af de 14 Dage, men der er jo ikke noget i Vejen for, at han kan sige til Jordlovsudvalget: Jeg vil sælge til min Søn, saa det kan ikke nytte, at vi forhandler. Og saa vil Statens Jordlovsudvalg naturligvis give Afkald paa at forhandle, det er indlysende. Jeg tror derfor ikke, det vil faa nogen reel Betydning.

Dernæst blev der spurgt med Hensyn til Ejendomme, der stilles til Tvangsauktion, om man skal henvende sig til Statens Jordlovsudvalg, forinden Salg eller Overdragelse til en ufyldstgjort Panthaver finder Sted. Ja, det er netop det, man skal, fordi det skal ske, inden der paaføres Ejen-

dommen de Omkostninger, det her kan dreje sig om.

Det ærede Medlem Hr. J. R. Poulsen spurgte mig, om der for Tiden melder sig mange Købere til Statshusmandsbrug. Nej, det gør der ganske naturligt ikke, fordi Vilkaarene efter den gældende Lov er saadan, at man holder sig tilbage. Det er netop derfor, man foreslaar de ændrede Vilkaar, det her drejer sig om, saa at Folk bedre kan blive i Stand til at betale og derfor ogsaa søge disse Brug.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget kritiserede, at jeg foreslaar Lempelser for at holde Gang i Udstykningen. Det har jeg gjort, fordi jeg synes, det vilde være meget inkonsekvent af Rigsdagen at gennemføre Statsforanstaltninger til Igangsættelse af Arbejde og øget Produktion paa andre Omraader ved Hjælp af Statstilskud, der gaar fra 25 pCt. helt op til 60 pCt., og saa sige angaaende det Omraade, der her er Tale om, at her foretager vi ingen Forandring, her nøjes vi fremdeles med at yde højst 25 pCt. i Byggelaan som rentefrit Laan, Resten skal de selv betale. Der er lige saa god Grund til her at sige: Vi stiller paa gunstige Betingelser disse Laan til Raadighed, saa kan man selv vælge, om man vil oprette et Brug eller ej. Der ligger ingen Opfordring heri, ingen Animering. Det er der heller ikke Tale om med Hensyn til Grundforbedring eller Byggeforetagender. Hvis Folk er betænkelige ved det — de skal jo selv betale noget —, saa kan de lade det være. Staten giver et Tilbud for at øge Beskæftigelsen og skaffe større Produktion frem, det synes jeg er rigtigt og logisk.

Det var ogsaa — jeg havde nær sagt — malplaceret, naar det ærede Medlem gjorde gældende, at Forholdene var saa vanskelige for Statshusmændene. Hvorfor nævner det ærede Medlem ikke, at Forholdene selvfølgelig er endnu ringere for de Husmænd, som har købt paa samme Tid i privat Handel og ikke faaet oprettet Statshusmandsbrug? De er under i øvrigt lige Vilkaar meget ringere stillet end Statshusmændene, for de har slet ikke de samme Pengevilkaar som Statshusmændene.

Det ærede Medlems Stilling til Sagen klaredes imidlertid ved hans sidste Bemærkning, hvorefter det værste ved Lovforslaget var § 1. Det er med andre Ord Sælgernes særlige Interesser, det ærede Medlem først og fremmest vil værne, idet han siger, at den Smule Indgreb, der gøres ved, at man i de Tilfælde, der her er nævnt, i 14 Dage ikke kan sælge til andre end til Statens